

Úje

De zon zakt in d'n aovend,
As 'k Úje binne reij.
Ut zicht op 't auw Nonnekłöster,
Dè makt me wèr zo blij.

As d'n dauw in de vruuge mèèrige,
De velde van 't loo bedekt.
En 'k zie de meule van Jette,
't is dè wa men òn Úje zò trekt.

't Zit 'm in 't mulle zând van Bedaf,
Of de beum van Slòbroek.
't 's dè gevuuul wa'k mis,
As 'k d'n vrimde bezoek.

As 'k de klokke van de kerk,
Twèèlef ure heur slaon.
Dan weejt 'k dè d'n aovend,
In de nâcht is óver gegaon.

't Zit nie in de locht of de mense,
'k weejt echt nie wa ut is.
Allèníg dèk op 'n ânder,
't Újese zo mis...

Bruukske